

Val serija poglavljje 05

Okomite stvarnosti, Tesserakti (hiper dimenzionalne kocke), i ostali neobični fenomeni...

Između „demo“ (pokazne) sesije u 3.mj.1995., i posjete dr.Santillija u Maju iste godine, Kasiopejci su nas uveli u još jedan neobičan koncept, koji se izgleda odnosi na Val. Neću ga ovdje ubaciti kronološkim redom jer sam osjećala da bi na taj način poremetio seriju događaja koja je rezultirala iz naše interakcije sa MUFON-om, ali na izvjestan način on ih povezuje – iako je ta veza bila očita jedino retrospektivno.

U ovoj sesiji ponovo, na neobičan način, Kasiopejci su iznijeli stvar koja nas je vodila korak po korak do ideje koju su željeli da mi shvatimo, a ovoga puta Terry je bila katalizator. Mislim da bi za vas čitatelje bilo bolje da to pročitate baš kako se dogodilo, a da komentare sačuvate za kasnije. Podebljala sam nekoliko napomena, da ih lakše zadržite u mislima.

P: Pa, malo kasnimo večeras ...

O: Terry, da li je to bio Oktobar, 1964.?

P: L: Na što se to odnosi?

O: Pitaj Terrya! Jezero, zgrade od žutih i smeđih cigli, hladan dan, ograde, veliki cilindar boje kobalta, osciliranje...

P: T: To je moralo biti 14. L: Kladim se da govore o otimanju... T: Bio sam brucoš... bratić od mog oca imao je mjestošce na jezeru Kuka i tamo smo išli cijelo vrijeme... ograde? Ne sjećam se ičega. Oprostite. Praznina.

O: Slike mi vidimo... Sada vidimo viktorijanske kuće... polje... zgrade od smeđe cigle...

P: T: Oktobar?

O: Mi smo pitali tebe.

P: Tamno plavo? J: Kobalt plavo. T: Tamno plavo, skoro crno? J: Kobalt je svjetloplava.

O: Kobalt je metalik - mornaričko - plava.

P: Znam o čemu govorite! Da, video sam nešto. Neznam da li je to bio Oktobar 1964., ali sjećam se da sam to video!

O: Dobro, sad dolazimo do nekuda... što misliš, što se desilo tog dana?

P: Ne sjećam se ičega drugoga, nego da sam video objekt; došao je lebdjeći nad kuću i onda odletio u drugom smjeru. Ne sjećam se ičega drugog da se dogodilo. Stajao sam vani, gledao kako dolazi i odlazi; i stajao sam vani izvjesno vrijeme to promatrajući.

O: Susjedstvo, što se pojavilo?

P: Izgledalo je kao susjedstvo. Ne vidim neku razliku. Ne sjećam se...

O: Opiši...

P: Tamo su u pedesetima razvijali u predgrađu grada Rochestera, okruženog većinom Kodak-om, izvan tog područja, a u Rochesteru većinom su bila polja preko ceste i školskim dvorištem okruženim ogradom. Velika zgrada sa dva kata, smeđa, bila je škola, ili sa crvenim ciglama... tu sam išao u jezičnu školu. Neznam o zgradama s žutim ciglama, ali naša kuća bila je zelena u to vrijeme i susjedova kuća bila je žuta u to vrijeme, sa malom bijelom ogradom i ukrasima na krovu. Nije bio tavanski, iako je izgledao kao da je tavan. Bili su mali tavanski prozori nad ulaznim vratima kod većimom kuća. Prednja vrata imala su mali vrh iznad sebe. Bio je stadion na drugoj strani školskog dvorišta, tamo su igrali nogomet i to je preteča Aquinas-a, nihovog stadiona. Neka područja su ostala zadnji pošumljeni dio koje nisu pretvorili u parkiralište... bile su željezničke tračnice 5 blokova dalje, prema istoku. Jezero, jezero Ontario, Rochester je točno nasuprot njega, mi smo bili oko 7-8 milja od tamo, možda i deset. Vozio sam se bicikлом tamo i natrag... susjedstvo se nije činilo nešto drugačije jer sam promatrao tu stvar koja je došla nad taj prostor. Sjećam se svoje majke, neznam da li je tamo bio moj brat, ali sjećam se majke i susjede. Susjeda je stajala tamo vani i zvali su me van jer sam u kući gledao TV. Neznam da li je bio Oktobar, iako je bilo još uvijek toplo, sunčano. Došlo je iz pravca zapada, iz visina, preko stadiona, spustilo se dolje, prema nama, prošlo točno iznad nas. Mislio sam da se kreće ravno na nas. Nije se kretalo prema nama sve dok mi nismo gledali u njega...

O: Kretalo se.

P: Da. Kretalo se prema nama. Izgledalo je da mijenja smjer kad sam izašao van i počeo gledati u njega. Prešlo je točno iznad i ...

O: Objekt si bio ti.

P: Objekt sam bio ja? Ne mislim da su me tada pokupili.

O: Oh, da?

P: Pa bilo je tamo ljudi koji su stajali... L: To ne znači ništa.

O: Vrijeme se "smrzava" za vrijeme otmice.

P: Objekt je imao karakteristično kretanje padanja, mislio sam da je to neobična stvar da to napravi. Došao je do ruba kuće postrani, gdje, nekad u budućnosti, mi se dogodila ona stvar kad sam bio u podrumu. Bio sam točno tamo gdje bih spavao...

O: Osciliranje.

P: Mislim da je zaista izgledao metalno i poželio sam imati malu pušku na loptice da bi ga mogao i pogoditi; nije bilo više od 50 stopa u zraku. Možda je bio 10-15 stopa dugačak i možda 3-4 stope visok. Izgledao je poput hot-doga zaobljenog na oba kraja, ali nije bio toliko debeo; bio je duži i tanji. F: Izgledao je kao hot-dog? T: Izgledao mi je metalno. Bio je gladak, perfektno gladak. L: Na što dolazimo ovdje? To je očito iznešeno radi nekog razloga. Ako je Terry bio otet...

O: Križanja.

P: To je bilo raskršće u Terryevom životu?

O: I sad... konekcija je kompletirana.

P: T: Ne shvaćam baš ovo...

O: Pristupi svojim nedavnim snovima.

P: T: Nedavni snovi... sanjao sam nešto poput kretanja u neku zgradu i imao sam nešto kao strujni kabel ili nešto što sam ostavio vani... neku vrstu povezanosti... Je li se nešto baš nedavno moglo dogoditi što je počelo sa tim iskustvom?

O: Da.

P: To ima nešto s time što ovdje radimo, ali to nije kompletiranje konekcije o kojoj govorimo?

O: Ne baš.

P: Konekcija koja je završena bila je nešto drugo?

O: Međusobno povezano.

P: Ima li to što s mojim poslom?

O: Djelomično.

P: Da li to ima kakve veze s tim što sam izvjesnim osobama s posla rekao ili kome sam god mogao, o ovim događajima koji se dešavaju ovih dana i koji pokušavaju podići svoje nivo razmišljanja prema svemu ovome?

O: Da, sad, istražimo tvoje prijatelje i veze i iskustva u godinama koje su slijedile događaj, da vidimo da li možemo "iskopati" nešto od velike važnosti!!!

P: Da li smo sigurni da je to bilo 1964. a ne 1974.?

O: Terry, ti znaš bolje!

P: Samo pitam jer se taj i događaj koji se desio u zimi s glasovima vani ispred prozora i sve te čudne stvari te noći, izgledaju jako bliski i taj drugi se dogodio nekad u 1970-tima. To je bilo blizu mojeg puta u Arizonu i čudnim dešavanjima s autom i sve to.

O: Oh, tu ima puuuuno više, zar ne, Terry? Vrijeme je za odgovoriti.

O: T: Poslije srednje škole. Ali tih dana sam većinom družio se s nekim ljudima koje sam sreo preko kod Edisona. Tom..., mnogo ljudi zvanih Tom. Obično sam išao na jezero i vozio se oko njega noću. Samo smo trošili benzin. Osjećao sam se komforno jer sam napravio mnogo stvari, ali većinu ljudi

koje sam znao nisu se slagali skupa. Tako je i danas, naučio sam iz teškog iskustva da ne mogu mijesati svoje prijatelje. S vremenom sam naučio da je svaka osoba iz moje grupe imala neprijatelja u bilo kojoj drugoj grupi. Grupe mogu biti različite, ali one sve imaju istu shemu, i ja sam uvijek bio "svoj" u svakoj od grupe. Nije bilo nikoga iz bilo koje grupe s kim bi izašao i tko bi bio kao ja; ja sam bio ta individua u nekoliko grupe. Da li to ima što s onim kad sam dobio vozačku dozvolu i svi smo se vozikali unaokolo, kroz cijelu državu? Vozili smo se svi kroz jezersko područje...

O: Nešto.

P: Obično smo se vozili kroz brda noćima... duge vožnje. L: Da li se što desilo na nekoj od tih vožnji?

O: Možda ...

P: T: Ima li to što s bizarnim gradom koji sam prešao jedne noći i nikad ga više nisam mogao naći? Da li je to nekako vezano uz ovo?

O: Da.

P: Najčudniji grad koji sam ikad video. Govorim kao David Lynch! Vozio sam kroz jugozapadni dio New Yorka jedne večeri. Bio sam završio školu. Obično sam pio tada također, pa mnogi od mojih doživljaja nisu pouzdani jer sam se odrvenio (napišao). Prošao sam kroz grad jedne noći tamo kroz Southern Tier, u području jezera, i to je bila najčudnija stvar. Bio sam već prolazio kroz sve te male gradove, i obično je bilo ljudi i stvari vani. U ovom slučaju, Nitko, ali baš nitko nije bio vani unaokolo. Bilo je to oko 21 ili 22 h, i prolazio sam kroz taj grad. Bile su tamо dvokatnice, kroz čitavu glavnu ulicu s dvije trake, sa malim pločnikom sa strane, i bila je to vožnja kao kroz kanjon, i zgrade su se izdizale u zrak. Bilo je semafora svako malo, ali su bili oni mali sa žutim svjetlima koji nisu baš dugo na cesti. Apsolutno nije bilo nikoga tamo. Nije bilo nikoga u bilo kojoj od zgrada, sve su bile ograđene i zatvorene. Izgledao je kao grad, ali to nije više tako izgledalo kad sam ušao u njega. Prošao sam oko 4 bloka. Skrenuo sam i okrenuo sam se i provozao kroz njega ponovo jer nisam to mogao vjerovati. Poslije ga više nikad nisam mogao naći i nisam znao njegovo ime.

O: Otkrij.

P: S: Bila je to Zona Sumraka... T: Da li je taj grad bio...

O: Da.

P: L: Odvezao si se u drugi realitet. T: To nije u stvari bio grad, zar ne?

O: Ne.

P: Imao sam želje. I okrenuo sam se i provezao kroz njega drugi put jer nisam vjerovao da je bio tamo. S: Da li si bio pri sebi? T: Da, i bio sam sam. Nikog nije bilo. Jedno signalno svjetlo je izgledalo kao da je bilo iz 1920-tih, stara svjetiljka na cesti... poput grada duhova, doslovce. L: Što nam momci hoćete reći ovdje o Terryu, kroz njega? Je'l događaj koji se upravo dogodio privatn, od Terrya, i samo se desio u njegovom životu?

O: Da.

P: T: Svaka moja veza bila je sa individuom koja je mislila na sebe, razumjela je stvari, imala je svoje

doživljaje koji su bili različiti od mnogih ljudi, i znala je da većina ljudi ne bi mogla s njom biti u vezi ili razumijeti ju. To ne moraju biti doživljaji otmica, ali imale su doživljaje u životu...

O: Da, ali to je znak nečega mnogo značajnijeg.

P: T: Da li je to činjenica da sam u stanju formirati prijateljstva s mnogo različitih tipova pojedinaca?

O: Svi dolaze iz istog "nivoa".

P: L: Drugim rječima, on formira veze s drugima koji su poput njega? I da li oni svi dolaze sa istog nivoa, odnekud?

O: Blizu.

P: Da li je brod o kojem smo počeli, imao mnogo interakcija sa svim tim ljudima s kojima je Terry formirao prijateljstva i veze, sa posljedicama za ovo vrijeme?

O: Da, ali nije to glavna stvar.

P: T: Da li mi svi dijelimo isto iskustvo?

O: Blizu.

P: L: Da li oni svi potiču od istog?

O: Da.

P: I što je to?

O: Neormm.

P: Neormm?

O: Najbliži ekvivalent na engleskom.

P: Da li je to mjesto?

O: Da.

P: Gdje je to?

O: Provjerite zvjezdane mape.

P: T: To je zvijezda? Svi smo mi koji formiramo veze kao te, sa druge zvijezde, specijalni pojedinci koje bi ja mogao smatrati trajnim?

O: U okomitom realitetu. (perpendicular, prim.prev.)

P: L: OK. I gdje smo sada? Otkrili smo da je Terry imao stvar zvanu „Okomiti realitet“ koji je prolazio

kroz njegov život i vjerojatno još traje, je'l to točno?

O: Da.

P: T: Što je okomiti realitet (realnost, stvarnost)?

O: Presjek je granica realiteta.

P: Dakle, drugim rječima, ti ga možeš sljediti uzduž, u svojem umu, do granice jer ti imaš presjek tih realiteta sa sobom. Točno?

O: Ne. Spajaju se. (oblasti realiteta)

P: L: Dobro, mi smo otkrili značaj činjenice da je Terry dijelom vanzemaljac s okomitim vanzemaljskim realitetom koji uzrokuje njegovu interakciju sa drugim ljudima koji također imaju te okomite realitete. U čemu je smisao? (smjeh) S: Nešto poduzeti! J: To je hobi.

O: "Smisao" je koncept 3. denziteta, i vi trebate kurs "osvježenja"! (refresh, prim. prev.)

P: T: „Kasiopejac lječnik“. L: Pa, ja samo pokušavam razumjeti ovu cijelu stvar, o čemu se radi. Što time dobivamo?

O: Onda naučite iz onog što smo komunicirali sa vama i što ste već "zaključali" unutar sebe, vrijeme je za dobiti ključ!

P: L: Ono što mislim da jest, možda svatko to čini, sad na planeti. Imamo uvijek različite grupe koje formiraju vezu sa drugim ljudima s kojima dijele alternativnu realnost. J: Drugim rječima, mi smo svi bili privučeni jedni od drugih? F: Točno. To ima smisla. L: U kojem slučaju mi dijelimo, ili ne dijelimo, alternativnu realnost i da li je svaka osoba predstavnik jedne alternativne realnosti različite od drugih, i postoje li povezne točke?

O: Zadnji koncept je potpuno točan!

P: T: Mi smo ono što je istovrsno od svih drugih u našoj grupi?

O: Što smo rekli o porastu moći?

P: L: Obzirom na „ključeve“, čula sam koncept, napisan ili o kojem smo govorili, da izvjesni ljudi, ili možda svatko, ima unutar sebe zaključane "vreće" energije ili znanja kao elektromagnetsko stvaranje uzoraka njihovih polja...

O: Kao sastavljanje skupa svih dijelova slagalice (puzzle).

P: Mi smo dijelovi slagalice?

O: Nacrtajte na komadu papira jedno okomito presjecanje.

P: (Donijeli smo papir i nacrtali skicu) L: Kao ovo?

O: Ne, nacrtajte kao naopačke slovo "T".

P: Dobro, to je to. (crta figuru) Sada... Zašto jednostavno niste vi to nacrtali za nas? (stavlja olovku do planete zajedno s papirom) Dobro momci, crtajte! (planceta crta figuru koja je unutrašnji krug okružen vanjskim krugom koji je povezan sa 7 zubaca, slično kao kotač od kočija)

P: J: Da li je to kao krug u žitu?

O: Bio je, da. Označava uniju okomitih realiteta (perpendikularnih).

P: L: Da li je grad kroz koji je prošao Terry bio jedan od gradova okomitih realiteta?

O: Blizu. Treba sedam spojnica (prečki).

P: Svaka osoba u grupi je spojnjica?

O: Da.

P: L: Ima li tu nečega još u tom konceptu što ćemo tek otkriti kako idemo dalje?

O: Naravno!

P: Jednom kad se 7 spojnica nađu na svojim mjestima, misleći pri tom na osobe, da li će to povećati našu moć/znanje eksponencijalno?

O: Eksplozivno

P: T: Dobro, imamo sliku na papiru sa 7 spojnica. Što ćemo s njom dalje učiniti?

O: Neodređeno. Leći će na svoje mjesto, sad vi morate proučiti značenje, a mi moramo reći laku noć!

Kad čitam opet ovu sesiju, sa kasnijim uviđanjima, izgleda mi da pod „završeno spajanje“ Kasiopejci možda misle na činjenicu da je Terry povezao našu malu grupu sa MUFON grupom, koja je onda dovela do „demo“ (pokazne , demonstrirajuće) sesije pri drugoj MUFON grupi i posljedično do „Santilli sesije“ koja je kasnije imala značajne odjeke koje u to vrijeme nismo predvidjeli. No zapravo mislim da nagovještaji dani u ovoj sesiji zaslužuju dublje analize, posebice glede čudnovatog grada, označenog s kasiopejske strane kao „Neormm“. Ta mi je sesija još uvijek zagonetka, i ako netko ima bilo kakvo shvaćanje o tome, cijenila bih da ga čujem.

Mi se JESMO vratili na predmet „Vertikalne realnosti“, i to nešto kasnije, a subjekt je bio proširen na zanimljiv način:

17.06.1995.

P: T: Prije nekoliko sesija, kad smo diskutirali o "Perpendikularnim realitetima", govorili ste o nečemu što se meni desilo i da bi trebao pogledati natrag kroz moj život i analizirati moje veze sa drugim ljudima od izvjesne točke pa nadalje, pa sve do sada i rekli ste da je to bila perpendikularna realnost. Što je definicija perpendikularnog realiteta?

O: Primarno, iako ne i isključivo, perpendikularni realitet se odnosi na nečiji životni put, i kako se nečiji put uklapa u ciklus ili u kotač kad je spojen sa onima koji imaju sličan životni put. Ako možete zamisliti sliku umetnutog kotača koji je formiran kao krug unutar kruga, i pripaja participije u perfektnom balansu. To bi bila najbolje predstavljanje perpendikularnog realiteta i u njega se ne uključuju kompletno nečiji osobni doživljaji, već više kao grupni doživljaji pojedinca radi napretka iz većih razloga, ako razumijete to što smo mislili. To je ono na što mi mislimo kad kažemo perpendikularni realitet. zamislite opet, krug unutar kruga skupa pridruženi jednakim dijelovima (participijama) u perfektnom krugu. To je perpendikularni realitet.

P: T: Nacrtali ste taj simbol i stavili sedam dijelova ili participija između dva kruga.

O: Točno.

P: T: Da li je 7 optimalan broj?

O: Sedam je uvijek optimalan broj. Imamo 7 nivoa denziteta. To se reflektira kroz sve faze realiteta.

P: T: Ljudi s kojima sam u vezi za ovo vrijeme, također su otisli raditi druge stvari, a ne one koje su trebali raditi jer se desila njihova interakcija samnom u toj perpendikularnoj realnosti, u kojoj svi egzistiramo?

O: To je točno.

P: T: Također ste rekli da svatko od nas u ovoj grupi dolazi iz različite perpendikularne realnosti.

O: To je točno.

P: Da li je ovo točka gdje se presjecaju naši različiti perpendikularni realiteti da bi svi naučili iz doživljaja drugih članova?

O: To bi se moglo opisati kao točno.

P: L: Jednom je bilo rečeno da je unutrašnji krug spoj s tim realitetom i da vanjski krug i segmenti koji se spajaju, je bilo to gdje se perpendikularni realitet "Pridružuje Valu". Da li to znači, u toj tvrdnji, da je formiranje ovog tunela kroz te perpendikularne realitete, pripomaže u donošenju na vidjelo taj val, tu promjenu, taj dimenzionalni pomak, ili pomak denziteta, i da li je to nešto što se radi i na drugim mjestima?

O: Mi vam želimo čestitati za upit 6 pitanja odjednom. [T: Još jedno pitanje i ti bi imala perfektno perpendikularno pitanje! (Veselje!)]

P: L: Da li smo mi na neki način spojeni s valom, individualno i kao grupa?

O: Pa, naravno. Sve je povezano s valom.

P: Mi smo, radi povezanosti u tom krugu (kotaču), takoreći, aktivirali val na neki način?

O: Nismo sigurni što ste tu htjeli pitati tom interesantnom interpretacijom, ali je istina da imate interaktivnu vezu sa valom.... pa ipak... tu je prekid... kao što je prije izneseno, vi ste u interaktivnoj

vezi sa valom u nekom smislu, u tome što je val dio vašeg realiteta, uvijek je bio i uvijek će biti. I, naravno, to uključuje vaš napredak kroz veliki ciklus. I u perpendikularnom realitetu, opet, naravno, je napredak iz jezgre prema van što je još jedna refleksija svih realiteta i svega što postoji. Sad, željeli bi se vratiti na vizualnu prezentaciju kao što smo prije spomenuli. Ako ste primjetili, jezgra kruga se spaja sa svim 7 sekcija sa vanjskim krugom. Sad, zamislite to da vanjski krug, kao uvijek-povećavajući (ekspanzioni), i svaki od ovih 7 segmentata, da se uvijek povećavaju. Naravno, sad, to će se proširiti i izvan kružnog ili cikličkog uzorka kruga. Promatrazite to i onda molimo iznesite vaše osjećaje onoga što to predstavlja.

P: Da li to predstavlja ekspanziju našeg znanja i svijesti?

O: To je jedan dio toga.

P: Da li to također predstavlja proširujući utjecaj onog što smo i tko smo i onog što je oko nas?

O: To je točno. Promotrite, ako želite, uvijek-proširujući vanjski krug i ne-proširujući unutrašnji krug, i naravno, sedam particija koje se također kreću prema van. Koja vrsta oblika se formira u vašem pogledu na to?

P: Kotač?

O: To je sve?

P: T: Pita?

O: Nastavite.

P: L: Oko.

O: Sad, počinjemo to pretvarati u kuglu! Zašto bi se to pretvaralo u kuglu?

P: Kako se može pretvoriti u kuglu?

O: Zašto se nebi moglo!

P: SV: To ide u SVIM pravcima, nije samo spljošteno, ravno...

O: Da li je ravna linija, ravna linija ili je...

P: L: Oh, pa vi ne govorite o krugu?

O: Mi govorimo o krugu. Što postaje krug ako ga proširujete na van, zauvijek?

P: J: On nestaje.

O: On nestaje? Kako bi mogao nestati? Gdje on nestaje? Mi te to pitamo, Jan? Jan?

P: J: Vizualno, kad se vanjski krug širi, unutrašnji krug postaje manji i manji sve dok ne nestane. Kako vi nastavljate proširivati prema van vanjski krug, unutrašnji nestaje.

O: Ali gdje on nestaje?

P: J: U crnoj rupi?

O: U crnoj rupi. Pa, to je mogućnost. Ali, mi zbilja ne želimo da se vi toliko koncentrirate na manji krug, zar ne? To je vanjski krug.

P: T: Vanjski krug se koristi da bi uključili sve više i više.

O: I koji oblik on počinje dobivati? Pogledajte na taj vanjski krug koji se neprestano širi!

P: J: Da li da prepostavimo da 7 žbica ostaju istih veličina u odnosu na krug?

O: Pa, sami odgovorite na to pitanje.

P: L: Dobro, mi gledamo na to kao plošnu prezentaciju. Kao ravnu površinu.

O: Pa, što se dešava sa ravnom površinom ako je proširujete prema van, zauvijek?

P: Pa, mi neznamo. To je, to... SV: Ona se nastavlja kretati.

O: Ona se nastavlja kretati?

P: Pa da, veća i ravnija!

O: Da? Što se dešava s linijom ako ju proširujete unedogled, zauvijek?

P: (Laura i S.) Ona nastavlja ići.

O: Ona nastavlja? Gdje ona ide?

P: SV: Zauvijek. J: Natrag k sebi. L: Mi to neznamo.

O: Oh, netko kaže "Natrag sebi". I zašto to ne znamo?

P: J: Kao što zmija guta svoj vlastiti kraj.

P: L: Zato jer neznamo. Nagađa se da je svemir zakriviljen...

O: "Jer neznamo". Sad, zašto neznamo?

P: Zato jer nismo bili тамо.

O: Da li je Kolumbo bio izvan Italije i Španjolske?

P: Pa, naravno da je Kolumbo imao ideju da ima nešto тамо gdje još nije bio, odnosno ne. Ali on je pošao i provjerio to.

O: Da li je imao samo ideju?

P: Pa, vrlo vjerojatno, mislim.

O: Hmm. To nije način na koji mi to pamtim. Način na koji mi to pamtim je taj da je imao instinkt i imaginaciju i kad je oženio svoj instinkt sa imaginacijom, to je postao realitet. I kad je postao realitet, on je kreirao realitet koji je potpuno pouzdan i koji bi se manifestirao u realitetu fizičkog 3. denziteta. Nije to da je on bio pouzdan. On je znao da će biti takav. On se nije zaustavio dodavajući predrasude jednadžbi, što vi radite kad kažete: "Pa, mi neznamo što se dešava jer nikad nismo bili tamo!" Mislite logično, molimo. Rekli smo vam već mnogo puta da je sve veliki ciklus. Ako je to veliki ciklus, govorili smo vam i o krugovima unutar krugova. Rekli smo vam o ciklusima. Rekli smo vam o kratkim ciklusima i dugim ciklusima (kratkovalni i dugovalni ciklusi). Sad, poslije svih tih informacija, za koje ste nas pitali, i sretni smo jer smo vam ih mogli dati, da li bi vi očekivali da bi ravna linija jednostavno išla van zauvijek i uvijek kao ravna crta? Kako bi to uopće bilo moguće? Što se dešava ako uzmete, na vašoj Zemlji 3. denziteta, i povučete ravnu liniju na istok ili zapad ili na sjever ili jug...

P: J: Ona dolazi tamo gdje i počinje.

O: Točno...

P: L: Dobro, dakle mi živimo u velikoj kugli!

O: Da li?

P: Pa, tako bar zvuči, veliki krug?

O: Oh, oj, oj, oj. Ti trebaš više proučavati i učiti, draga moja. Trebaš više studiranja. Čak je vaš Albert Einstein imao teoriju o tome što se desilo.

P: Da, ali je to bila samo teorija.

O: Oh, pa tada mislimo da to mora bitiodbačeno. Nikad nećemo znati. To je samo teorija. Pa, mi ćemo samo zaboraviti na to.

P: T: Ja još uvijek proširujem krug... SV: I ja također.

O: Vrlo dobro, to je bila i ideja. To se nastavlja i nastavlja.

P: L: Pa, moj također, ali se nije vratio i sreo nekoga. Dakle, u čemu je smisao?

O: Da li treba biti smisla?

P: Naravno!

O: Tko kaže? Mi vam pokušavamo pomoći da naučite. Kad očekujete prekinuti ovaj proces?

P: J: Nikad. L: Da, nadam se nikad.

O: Onda je "nikad" smisao!

P: J: Smisao prihvaćen! L: Nema smisla. (smjeh) Pa, ako proširujete krug na van i nastavite ga proširivati u svim smjerovima, on povlači sedam žbica za sobom, što postiže sve više i više mjesta u presjecima, i onda pretvara taj krug u sferu.

O: Točno tako. Ali Laura kaže da to znači da mi živimo u velikoj kugli. I, možda i živimo.

P: Pa, to nebi bila velika kugla, takoreći, to bi jedino bila velika kugla unutar kruga. Ako se krug nastavlja širiti, on bi jednostavno nastavio ići prema van i kugla bi postajala sve veća i veća i veća... L: Nerviraš me... T: Ali ona ide prema van zauvijek... jer tu nema kraja da izade van...

O: Nema?

P: SV: Ne.

O: Pa, tada možda nema ni početka.

P: T: Pa, tu nebi trebalo biti početka, samo veliki, otvoreni void. Beskonačni void... (praznina)

O: Ako nema ni kraja ni početka, tada, što imate?

P: L: Nema točke. J: Ovdje i sad.

O: Ovdje i sad su također i budućnost i prošlost. Sve što je bilo, jest i bit će, sve je odjednom. Zato su samo nekoliko vaših osoba 3. denziteta bili u mogućnosti da razumiju putovanje svemirom, jer čak i putovanje u svemir u vašem 3. denzitetu, je kao ležanje na vašem krevetu po noći u vašem komfornom domu, i pojam vremena je tada izuzet. Nešto kao da se držite vrlo blizu njedara vaše majke. I, to je najveća iluzija koju imate. Mi smo vam neprestano govorili da nema vremena, pa ipak, naravno, vama se toliko isprao mozak u tom konceptu da se toga ne možete rješiti bez obzira što radili, zar ne? Možete li? Zamislite da idete van, u svemir. Vi bi bili izgubljeni kad bi se suočili sa realitetom koji je sav kompletan odjednom? Nebi? Zamislite sebe kako plutate unaokolo svemirom!

P: T: Da li se kugla nastavlja širiti... kao što se krug širi i okrenete ga za 180°, dobijete kuglu. Kako se kugla nastavlje širiti, uzmete točku na vanjskom rubu kugle da bi došli na nju samu na drugi kraj, dobijete krafnu, ili zauvijek-proširujuću unutrašnju tubu. Ako to uzmete i svinete, dobit ćete čak veću unutrašnju tubu. To se samo širi i obuhvaća više prostora...

O: I sada, kad spojite denzitete ili napravite presjek denziteta, ono što imate jest presjecanje fizičkog realiteta sa eteričkim realitetom, što uključuje misaonu formu nasuprot fizikalnosti. Kad precizno napravite presjek, ono što tada shvatite, je to da razlog toga što nema početka ni kraja jer ni nema potrebe da promatraste početak ili kraj, pošto ste kompletirali svoj razvoj. Kad ste u uniji s jednim na 7. denzitetu, kada ste postigli sve to, tada više nema neke potrebe za razlikom između fizičkih i eteričkih formi.

P: SV: Želim pitati jedno pitanje: Ako nema vremena, nema prošlosti i budućnosti; nema prošlih i budućih života, nema takve stvari kao što je reinkarnacija, onda kako vi možete biti mi...

O: Da, ima reinkarnacije. Vi se odmičete od sebe tamo. Mi nikad nismo rekli da nema reinkarnacije.

P: SV: Ali, ako nema vremena? J: To je naša percepcija. L: Sve se dešava simultano. Mi imamo sve te živote odjednom. SV: Ima li načina da se možemo spojiti sa nama samima u tim drugim životima?

O: Zamislite to ovako: mi ćemo pristupiti nekima od vaših baza memorije i pamćenja, i dat ćemo vam druge reference koje, dovoljno interesantno, pašu vrlo dobro sa perpendikularnim realitetom kotača kojeg smo ranije opisali. Znate kako izgleda projektor (dia-filmova, slajdovi)? Da vam damo neki osjećaj te proširene prirode realiteta kakav i jest, zamislite sebe kako gledate veliku prezentaciju dijapozitiva sa velikim kotačem na projektoru. U bilo kojoj danoj točki na njemu, gledate jednu posebnu sliku. Ali, sve ostale slike su prisutne na kotaču, zar ne? I, naravno, to paše u perpendikularni realitet, što paše s krugovima unutar krugova i ciklusa unutar ciklusa, što također paše u Veliki ciklus, koji također paše u ono što smo vam rekli prije: Sve što postoji su lekcije. To je sve što je tu i molimo vas da uživate u njima kao što vi gledate prezentaciju dijapozitiva...

P: J: U toj analogiji, svjetlo koje sija kroz dijapozitiv, odnosno kako se ono projicira na zid, to je naša percepcija.

O: I, ako pogledate natrag u centar projektoru, vi vidite original i bit svih kreacija i vas samih, što je, nivo 7 gdje ste u uniji s Jednim.

Krenimo sada za trenutak u drugom pravcu. Čitatelj koji je također pročitao Noin Sindrom, bit će upoznat sa mojim slomom Ouspenskyeve prezentacije „4.dimenzije“ vremena, kako je uzeto iz njegove knjige, Tertium Organum :

Mi kažemo da je svemir beskrajan – da je neograničen prostorno i smjerno. (može biti nekih koji postuliraju vanjsko ograničenje svemira, ali ono što prepostavlju da se nalazi van te granice predstavlja još veći problem od bezgraničnosti) Svemir, kako ga mi percipiramo, ima samo 3 dimenzije; dužinu, širinu i visinu. Mi definiramo to stanje kao tri neovisna pravca – od kojih je svaki istovremeno postavljen pod pravim kutom prema ostalima.

Ali to je kontradikcija. Ako je svemir beskrajan, tada mora posjedovati beskrajno velik broj pravaca okomitih i ne paralelnih jedan sa drugim.

Je li beskrajnost onda i glupost i da li svemir nužno ima ograničenje (limit)? Ako ima limit, u kojem svemiru onda postoji naš svemir? Ali ako svemir posjeduje beskrajan brojpravaca okomitih jedan na drugi, onda moramo pitati zašto mi percipiramo samo tri. Ako mi postojimo u stanju misli koje percipira samo tri dimenzije, to mora značiti da su osobine svemira stvorene – ili diferencirane od izvjesnih osobina unutar nas. Iz jednog ili drugog razloga, Cjelina nam je nedostupna.

1908.g. Ouspensky je napisao u eseju „Četvrta dimenzija“ :

Mi možemo imati vrlo dobar razlog da kažemo da smo mi sami bića od četiri dimenzije i da smo okrenuti prema trećoj dimenziji sa samo jednom od naših strana, npr., samo malim dijelom našeg bića. Samo taj naš djelić živi u tri dimenzije, i mi smo svjesni samo tog djelića kao našeg tijela. Veći dio našeg bića živi u četvrtoj dimenziji, ali smo mi nesvjesni tog većeg dijela sebe. Ili bi bilo više istinito da kažemo da živimo u 4-dimenzionalnom svijetu, ali smo svjesni sebe samo u 3-dimenzionalnom svijetu.

Činjenica je da je Ouspensky u svojem razmišljanju bio pod velikim uticajem Charlesa Howarda

Hinton, engleskog matematičara. Ali, davno prije no što je Hinton imao nagovještaja o idejama „četvrte dimenzije“, postojao je Riemann. Michio Kaku priča priču u svojoj knjizi Hipersvemir Znanstvena odiseja kroz paralelne univerzume, vremenska iskrivljenja i desetu dimenziju i ja sam se prilično držala njegove okosnice, iako sam skratila dužinu i kompleksnost priče.

10.06.1854., na Univerzitetu Göttingen, Njemačka, Georg Bernhard Riemann dao je lekciju naslovljenu Na hipotezama koje leže u osnovi geometrije, oglašavanje pogrebnih zvona za klasičan, linearni pogled na univerzum i uvođenje teorije viših dimenzija. Kao što sam zabilježila u Noinom sindromu, prevladavajući pogled fizike konačno je filtriran da utiče na naše kulturne i društvene interakcije, i bilo je prošlo samo oko 30 godina nakon što je Riemann govorio da će „zagometni četvero-dimenzionalni“ svijet početi temeljno utjecati na umjetnost, filozofiju i literaturu.

60 godina poslije, Einstein je upotrebio 4-dimenzionalnu Riemannovu geometriju da objasni stvaranje Univerzuma i njegovu evoluciju, a 130 godina kasnije, fizičari će koristiti 10-dimenzionalnu geometriju da pokušaju da ujedine sve zakone fizičkog univerzuma.

Euklidska geometrija drži da je svemir 3-dimenzionalan i „ravan.“ U ravnom svemiru kutovi u trokutu uvijek (zbrojeni) čine 180 stupnjeva što izostavlja mogućnost da svemir može biti zakrivljen, kao na kugli. Dvije hiljade godina Euklid je bio „kralj“ i cijelo se krštanstvo oduševljavalo njegovim shvaćanjima. Prema njegovim principima bile su izgrađene katedrale i bile su rođene civilizacije. Euklid i Crkva – neobični, ali odani ortaci.

Većina ljudi može se prisjetiti borbe sa Euklidovim teoremitima: da je obim kruga jednak pi puta promjer, i da se paralelni pravci nikada ne sijeku. Uvijek su to bile prilično standardne stvari osim jednog malog problema kojeg većina ljudi nije syjesna: pokušaj (u smislu prakse – p.p.), kao što će oni kroz vijekove, veliki matematičari jednostavno nisu mogli DOKAZATI te varljive male propozicije. Dokle god ste ostajali u „ravnozemlju“ (ili 'Plošnozemskoj', kako su to preveli naši izdavači izvjesne knjige – p.p.) bili ste sigurni sa Euklidom. U momentu kad biste odlutali u zakrivljeni svemir, Euklid bi bio vaš nemesis.

Riemann se pobunio protiv tzv. „matematičke preciznosti“ Euklida, jer mu je bilo očito da prirodan svijet NIJE napravljen od Euklidovih ravnih, idealiziranih geometrijskih figura. Bilo je jasno da je STVARNI svijet bio napravljen od krivulja (zakrivljenosti) koje se zakrivljuju i uvijaju (uvrću) na beskonačne načine.

Euklid je rekao „očito je“ da točka uopće nema dimenziju. Pravac (linija) ima jednu: dužinu. Ravan ima dvije: dužinu i širinu. Čvrsto tijelo ima tri : dužinu, širinu i visinu. I to je to! Nema više! Ništa nema 4 dimenzije, prema Euklidu.

Još jedan Grk koji je dugo vremena dominirao našom kulturom, Aristotel, kategorički je tvrdio da je četvrta prostorna dimenzija nemoguća. Ptolemej, egipćanizirani Grk otišao je čak dalje i konstruirao dokaz da je četvrta dimenzija bila nemoguća. Ako nacrtate 3 međusobno okomita pravca, i zatim pokušate dodati četvrti koji će bit okomit na ostala 3, otkrit ćete da je to nemoguće. Više od 3 međusobno okomita pravca nisu samo nemoguća za crtanje, nego i za razumijevanje.

Ali, ono što je Ptolemej STVARNO učinio, jest da je pokazao da je nemoguće vizualizirati četvrtu dimenziju sa našim trodimenzionalnim mozgovima! Danas matematičari i fizičari znaju da postoje mnogi objekti za koje se može matematički dokazati da postoje, ali ih se ne može vizualizirati.

Michio Kaku piše: „Ptolemej može proći u povijesti kao čovjek koji se suprotstavio dvjema velikim idejama u znanosti: heliocentričnom solarnom sistemu i četvrtoj dimenziji.“

Interesantno je da mnogi matematičari, očito duboko pod uticajem kršćanstva i vjerom u Bibliju kao „istinite i jedine riječi božje“, redovito osuđuju ideju četvrte dimenzije, nazivajući je „čudovištem u prirodi“. I tako su Euklid i Crkva dominirali našim mislima, ispirući mozak čovječanstva sa time da stvari koje ne možemo zamisliti ne mogu ni postojati. Bio je to dovoljno neobičan, kad se uzmu u obzir navodna „spiritualna dostignuća“ religije, i rijedak pad u debeli materijalizam.

Kao što je spomenuto, priča o Riemannu, te kako i zašto je pripremio svoje famozno predavanje, je fino ispričana u knjizi Michio Kakua Hipersvemir, i vrijedna je čitanja. No, ono što nas ovdje zabrinjava je to da je Riemann razvio ideju metričkog tenzora i također bio jedan od prvih koji je raspravio višestruko povezane svemire, ili crvotočine. Da bi to vizualizirali uzmite dva lista papira i stavite jedan preko drugoga. Napravite mali rez na svakom koristeći škare ili nož, i zalijepite listove samo oko rezova. Ako buba živi na gornjoj stranici, ona jednog dana može slučajno ući u rez (pukotinu, rupu) i naći se na donjoj stranici. Ona će biti u nedoumici, jer je sve na pogrešnom mjestu. Nakon mnogo eksperimentiranja, buba može otkriti da će ponovno iskrasniti u svom originalnom svijetu ponovnim prolaskom kroz rupicu. Dokle god hoda oko rupice, sve je u redu i normalno, ali kada pokuša koristiti prečicu, ima problem.

„Riemannovi rezovi“ su bili korišteni sa velikim efektom od strane Lewisa Carolla u njegovoј knjizi Kroz ogledalo. Riemannov rez je ogledalo.

Nedugo nakon Riemanna, istraživači diljem Europe počimali su popularizirati ideju četvrte dimenzije među običnim ljudima (neznanstvenicima). Kako se to zabilježilo, Riemannova napredna matematika bila je toliko daleko ispred tadašnjih razmišljanja da nije bilo fizikalnog principa koji bi vodio daljnje istraživanje. Bilo je to tek nakon idućih 100 godina, kada su fizičari došli do njegovog nivoa. Ali jedna stvar koja se JEST dogodila bilo je shvaćanje da bi biće iz četvrte dimenzije imalo ono što bi nama izgledalo kao Božje moći. Kaku piše:

Zamislite sposobnost prolaska kroz zidove.

Ne biste se trebali zamarati sa otvaranjem vrata; mogli bi proći pravo kroz njih. Ne bi trebali zaobilaziti zgrade; mogli bi proći kroz zidove zgrade na drugu stranu. Ne biste trebali obilaziti planine; mogli bi proći kroz njih. Kada ste gladni, mogli biste dohvati hranu kroz vrata frižidera bez da ih otvarate. Nikad ne biste imali problema jer vam je automobil zaključan a ključevi ostali unutra; mogli bi jednostavno proći kroz vrata auta.

Zamislite sposobnost nestajanja ili ponovnog pojavljivanja po volji.

Umjesto vožnje u školu ili na posao, samo bi nestali i rematerijalizirali se u svojoj učionici ili uredu. Ne bi trebali avion da posjetite udaljena mjesta, mogli bi samo nestati i rematerijalizirati se gdje ste željeli. Nikada ne biste zapeli u gužvi gradskom prometu, vi i vaš automobil jednostavno bi nestali i rematerijalizirali se na vašem odredištu.

Zamislite imati rentgenske oči (oči sa X-zrakama).

Bili biste sposobni vidjeti događanje nesreće iz daljine. Nakon nestajanja i pojavljivanja na mjestu nesreće, mogli bi vidjeti točno gdje se nalaze žrtve, čak i da su zakopane.

Zamislite biti u mogućnosti ući u objekat bez da ga otvorite.

Mogli bi izvaditi kriške naranče bez da ju ogulite ili izrežete. Bili biste pozdravljeni kao vrhunski kirurg, sa sposobnošću popravke unutrašnjih organa pacijenata bez da im prorežete kožu, stoga i sa smanjenim bolom i rizikom od infekcije. Jednostavno biste dosegnuli unutrašnjost tijela osobe, prolaskom direktno kroz kožu i izvršili delikatnu operaciju.

Sa tim moćima, ni jedan zatvor ne bi mogao zadržati kriminalca. Tajne se ne bi mogle skrivati od nas. Ni jedna zapreka ne bi nas mogla zaustaviti. Istinski bi bili čudesni radnici, sa radnim sposobnostima izvan shvaćanja smrtnika. Također bi bili svemogući.

Kakvo biće može posjedovati takve moći poput Boga? Odgovor: biće iz višeg dimenzionalnog svijeta. [Kaku, 1994.]

1887.g skandal u Londonu iznio je ideju o četvrtoj dimenziji u javnu svijest na bombastičan način. Spiritualist Henry Slade održavao je seanse u kućama istaknutih ljudi, i uhapšen zbog prevare „korištenjem suptilnih vještina i naprava, hiromantijom i na druge načine.“ [Kaku,1994.]

Sud je Sladea osudio zbog prevare, ali on je inzistirao na tome da može dokazati svoju nevinost ponavljanjem svojih podviga pred znanstvenom komisijom i Johann Zollner, profesor fizike i astronomije na Univerzitetu u Lajpcigu, okupio je grupu znanstvenika koji su bili voljni učestvovati. Njihov razlog da to naprave javno je obznanjen i sastojao se u izjavi da su podvizi za koje je Slade tvrdio da je radio, zapravo mogući manipuliranjem objekata u četvrtoj dimenziji! Na takav način medijsko pokriće dalo je javnosti realnu ideju o tome što je zapravo moguće u tom nama stranom svijetu.

Među Sladeovim braniteljima bili su William Crookes, izumitelj katodne cijevi; Wilhelm Weber, Gaussov suradnik i Riemannov mentor; J.J. Thompson, koji je odvojio Nobelovu nagradu 1906.g. za otkriće elektrona; Lord Rayleigh, jedan od najvećih klasičnih fizičara kasnog 19-og st. I dobitnik Nobelove nagrade 1904.g.

Prvo, Sladeu su dali 2 odvojena cijela drvena prstena, karike. Je li mogao spojiti jedan sa drugim bez da ih slomije? Da je Slade uspio, piše Zollner, to bi „predstavljalo čudo, fenomen koji naše koncepcije do sada, fizički i organski procesi absolutno ne mogu objasniti.“

Drugo, dali su mu školjku, kućicu od morskog puža koja je (spiralno) uvrnuta na jednu ili drugu stranu. Može li Slade transformirati desno uvrnutu kućicu u onu koja je ulijevo uvrnuta ili obratno?

Treće, dali su mu zatvorenu omču napravljenu od sušenog životinjskog crijeva. Je li mogao napraviti čvor na njoj bez da je presiječe?

Sladeu su također dali i varijacije tih testova. Npr., konopac je bio svezan u desnoruki čvor, a njegovi krajevi su bili zapečaćeni voskom i Zollnerovom osobnom plombom. Slade je zamoljen da razveže čvor i ponovo ga zaveže u lijevoruki čvor. Obzirom da takvi čvorovi uvijek mogu biti odvezani u četvrtoj dimenziji, taj podvig je trebao biti jednostavan za četvero dimenzionalnu osobu. Slade je takođe bio zamoljen da izvadi sadržaj zapečaćene boce bez da ju razbije.

Je li Slade mogao demonstrirati te zapanjujuće vještine? Danas shavćamo da bi manipulacija više

dimenzionalnim prostorom, kao što je tvrdio Slade, zahtijevala tehnologiju daleko napredniju od bilo čega mogućeg na planeti u dostižnoj budućnosti. Ono što je u ovom notornom slučaju interesantno, jest da je Zollner ispravno zaključio da bi Sladeov čarobnjački podvig bilo moguće objasniti ako bi netko mogao nekako micati objekte kroz četvrtu dimenziju.

Npr., u 3 dimenzije, odvojeni prstenovi nemogu se gurnuti jedan kroz drugi da se spoje a da se ne slomiju. Slično tome, zatvorena, kružna omča od konopca nemože se uvrnuti u čvor bez da se presječe. No, u višim dimenzijama se to može. To je zato što tamo ima „više mjesta“ i koje se mogu maknuti konopac ili prstenovi da bi se to napravilo. Da je postojala četvrta dimenzija, omča i prstenovi mogli bi biti izvađeni, podignuti iz našeg univerzuma, isprepleteni i onda vraćeni u naš svijet. Ustvari u četvrtoj dimenziji, čvorovi nikad ne ostaju svezani. Oni uvijek mogu biti odmršeni bez presijecanja konopca. Taj je podvig nemoguć u 3 dimenzije, ali je trivijalan u četvrtoj. Treća je dimenzija, kako se pokazalo, jedina u kojoj čvorovi ostaju zavezani!

Slično, u 3 dimenzije nemoguće je promijeniti kruti lijevo-orientirani objekat u desno-orientirani. Ljudi su rođeni sa srcem na njihovim lijevim stranama, i nijedan kirurg, bez obzira koliko talentiran bio, ne može okrenuti stranu ljudskog unutrašnjeg organa. Ovo je moguće (kako je prvi puta iznio matematičar August Möbius 1827.g.) jedino ako podignemo tijelo izvan ovog univerzuma, rotiramo ga u četvrtoj dimenziji, i zatim vratimo nazad u naš univerzum.

Zollner je potakao oluju kontroverzi kada je publicirao i u Kvartalnom Znanstvenom Žurnalnu i u Transcendentalnoj Fizici, tvrdnju da je Slade zapanjio svoj auditorij tim čudesnim podvizima tijekom seansi u prisustvu istaknutih znanstvenika. Zolnerova produhovljena obrana Sladeovih podviga bila je senzacionalizirana kroz društvo London. Podržavanje Zolnerovih tvrdnji bio je njegov krug uvaženih znanstvenika, uključujući Webera i Crookesa. To nisu bili prosječni znanstvenici, nego Gospodari umjetnosti znanosti i sezonski promatrači eksperimenta. Oni su potrošili životni vijek radeći sa prirodnim fenomenima. A sada je Slade izvodio svoje podvige pred njihovim očima, koji su bili mogući jedino ako duhovi žive u četvrtoj dimenziji. [Kaku,1994., zadebljanja moja]

Bilo je tamo, naravno divljih kritika i klevetnika, ali po mom mišljenju nijedan od njihovih argumenata nije držao vodu. Ustvari, takav dokaz bio je demonstriran mnogo puta kroz vijekove, daleku u udaljenoj prošlosti, i uvijek je bilo „divljaka“ i klevetnika koji su kritizirali u ime svojih materijalističkih gospodara ili bogova.

Zanimljiva stvar glede Kakuovih opisa mogućnosti „4-dimenzionalnog bića“ je da su ti opisi precizno opisane stvari koje karakteriziraju „fenomen vanzemaljaca“ koji je u interakciji sa našom realnošću u sve većem obimu, sa svakom proteklom godinom. Štoviše, postoji brdo dokaza da su bića koja imaju takve moći bila (i jesu) u interakciji sa čovječanstvom vrlo dug period vremena, iako su u prošlim vremenima bila nazivana vilama, demonima, vampirima i sl. Dalje, te sposobnosti koje su opisane kao „sposobnosti četvrte dimenzije“, upravo su ono što Kasiopejci označavaju terminom „četvrti denzitet“, radije nego dimenzija.

1884., poslije desetljeća kontroverzi, Edwin Abbot, upravnik Londonske Škole, napisao je novelu Plošnozemска: romansa Kvadrata s mnogim dimenzijama.

{ Plošnozemka je zapravo matematička pustolovina u plošnom svijetu s dvije dimenzije, nastanjenom hijerarhijskim društvom pravilnih geometrijskih likova koji misle, govore i osjećaju kao ljudi. Glavni lik i pripovjedač je Kvadrat, plošan geometrijski lik koji se susreće s bićem iz treće dimenzije – s Kuglom. To iskustvo posve mijenja njegov život i svjetonazor. Ako se na temelju postojanja prve i

druge dimenzije analogijom može matematički izvesti teorija o postojanju treće dimenzije, zaključuje on, to znači da se također može zaključiti kako postoje četvrta, peta i još brojne dimenzije. Kada se Kvadrat odvaja otvoreno progovoriti o trećoj, pa čak i o četvrtoj dimenziji, propovijedajući svoje »Evangelje triju dimenzija«, njegova tragična sudbina postaje vrhuncem suptilne parodije viktorijanskog društva. Završi, dakako, u zatvoru zbog huljenja, neshvaćen i odbačen od društva koje ne može i ne želi prihvati ništa što ne može racionalno spoznati. – p.p. }

Abbot je bio svećenik, što nije previše iznenadujuće, jer su sada imali „mjesto“ za smještanje nebesa i pakla, anđela i demona – u četvrtu dimenziju (što vjerojatno i nije bilo tako daleko od istine!). Jedinstvena stvar u vezi Plošnozemске bila je ta da je to također bila ujedajuća satira društvenog kriticizma. Abbot je udario humorom po pobožnim ljudima koji su odbijali mogućnost postojanja četvrte dimenzije. To je knjiga zaista vrijedna čitanja zbog mnogih primjera netrpeljivog i suženog intelekta koji prevladava, čak i danas, u znanstvenim i religioznim zajednicama {egiptolozi su najbolji takav primjer – p.p}

Plošnozemka je popločila put za više umjetnička izražavanja červte dimenzije, uključujuću radove Oscara Wildea, Lewisa Carolla, Josepha conrada i ostalih. Razvoj mnogih „okultnih društava“ uključujući Teozofiju, bio je pod uticajem ideja četvrte dimenzije. To je tada bila, kako bismo to rekli danas, „zadnja moda“.

To je imalo dobru i lošu stranu. Na lošoj strani, ozbiljni su se znanstvenici nekako „distancirali“ od „kao tabloidske“ prirode subjekta, baš kao što su se danas distancirali od svega što ima neke veze sa „vanzemaljcima“. Na dobroj strani, to je postala kulturološka metafora. Kubizam i ekspresionizam bili su pod uticajem 4-dimenzionalne ne-Euklidske geometrije.

Charles Howard Hinton donio je ideju o četvrtoj dimenziji u Ameriku. Na Oxfordu, Hinton je bio pokušavao iznaći način na koji bi se mogla vizualizirati četvrta dimenzija. Kao matematičar, znao je da ne možemo vizualizirati 4-dimenzionalni objekt u svojoj cijelosti, ali možemo vizualizirati njen poprečni presjek.

Nakon nekih osobnih problema, Hinton je došao u Ameriku, neko je vrijeme radio na Princetonu, i kasnije u Uredu za patente u Washingtonu. Potrošio je godine razvijajući pametne načine na koje bi prosječni ljudi mogli „vidjeti“ 4-dimenzionalne objekte. Na kraju je usavršio specijalne kocke, koje ako se dovoljno jako potrudite, mogu omogućiti da se vizualiziraju hiperkocke, ilitiga kocke u 4 dimenzije. S vremenom će ih nazvati Hintonove kocke. On je iskovao ime za odmršenu hiperkocku: Tesseract.

Hintonova kocka ili „Tesarakt“

Plošnozemljani ne mogu vizualizirati kocku, ali mogu pojmiti 3-dimenzionalnu kocku tako da je rastvore (odviju, razmrse). Njima ta kocka kada se rastvorí liči na križ koji se sastoji od 6 kvadrata kako se vidi na gornjem dijelu slike. Na isti način mi ne možemo vizualizirati 4 dimenzionalnu hiperkocku, ali ako je „odvijemo“ imat ćemo niz kocaka poredanih u križu nalik teserakt. Iako sliči u „čvrst, stabilan“ objekat sa 3 dimenzije, ideja je da se razumije da je to zapravo samo naš prikaz hiperkocke koja je „potpuno umotana“ u četvero dimenzionalni prostor na isti način na koji se „križna“ figura „potpuno umotava“ u kocku kada prelazi iz dvo-dimenzionalnog prostora u trodimenzionalan.

Kao što bi čitatelj mogao pogoditi, Hintonove su kocke ubrzo postale objekti od „mistične važnosti“.

Tvrdilo se da osoba može uhvatiti, baciti letimičan pogled na četvrtu dimenziju tako da meditira na jednu od hiperkocki. Njegovi su učenici potrošili sate na kontempliranje tih kocki dok nisu postigli sposobnost da ih mentalno preurede i okupe pomoću četvrte dimenzije u hiperkocku. Oni koji su mogli izvesti taj mentalni podvig, rečeno je, dostigli bi najviši stupanj nirvane!

Hintonov najveći doprinos stvari o četvrtoj dimenziji bila je popularizacija viših dimenzionalnih figura. One su korisne na mnogo načina jer čak profesionalni matematičari poimljaju više dimenzionalne objekte preko njihovih križnih presjeka, njihovih odvijanja (odmršivanja, rasplitanja) i njihovih sjena.

Čitatelj bi mogao baciti pogled na Nelson Bondova Monstruma od nigdje, koji opisuje kako se monstrum iz četvrte dimenzije može manifestirati u našoj. Tu su i neki bizarni opisi koji zapravo odražavaju neke slučajeve „vanzemaljskih prikazivanja“ u naše vrijeme.

E sad, gdje smo stigli sa svim ovim?

Muslim da možemo razumijeti da svatko ima „vezu“ sa Valom, ili granicom realiteta preko „reza“ (usjekline), [koji sliči četvrtoj dimenziji], ili crvotočine zvane „Okomiti Realitet (stvarnost)“. Da li možete tome pristupiti ili ne to je drugo pitanje. I, da li je za pristup potrebno više od jedne osobe da bi se „proizveo“ ili „manifestirao“ „rez“, to je opet drugo pitanje. Ako je ova zadnja ideja točna, možemo pretpostaviti grupe od 7 pojedinaca, ako su to PRAVIH 7 pojedinaca (određenih dinamikom svake grupe) oni mogu uzajamno djelovati na takav način da donesu eksponencijalno znanje i svjesnost svakom pojedinom članu grupe, stoga mogu „otvoriti“ rez, ili crvotočinu, što je za daljnje razmatranje. Takve grupe bi zvali „kanali“ (conduits) kao što su nam Kasiopejci naznačili, i kao što smo ranije naučili, kanal je vrsta „otvora za bijeg“ koji se može aktivirati pri dolasku Vala.

Ali, kako zapravo takva stvar može funkcionirati? Pa, kako smo išli s kraja na kraj našeg puta, dolazilo je sve više dijelova slagalice (zagonetke). U ovoj točki, 'Santilli sesija' je bilo zadnji puta kada se raspravljalio o Valu u zadnjih skoro godinu dana. Ne bismo se bili vratili na to do Junu 1996.g. kada se mnogo vode prelilo preko brane i preko mosta. Promjene, promjene, promjene. Oni koji su zainteresirani mogu pogledati u Amazing Grace, iako nije bitno za ovaj subjekat. Kada je konačno to raspravljanje ponovno, bilo je zbog toga što sam počela sa pitanjem o nečemu što je naizgled bilo nevezano (za temu). I, u ovom slučaju, „val“ koji je iznešen, nije izgledao, u tom trenutku, povezan sa VALOM, o kojem inače raspravljamo. Tek smo kasnije posumnjali na povezanost.

Samo da dam malo pozadne priče o tome što je izazvalo pitanje koje je vodilo do sljedećih nizova nagovještaja. Bila sam kupila knjigu Sufi staza znanja od Williama Chitticka jednostavno jer sam željela biti bolje obaviještena o Sufijima zbog mog zanimanja za radove Ouspenskog i Gurdjieffa. Čak sam i blia pitala malo o Ouspenskijevoj prezentaciji svijesti druge dimenzije, što Kasiopejci zovu „Drugi denzitet“

11.02.1995.

P: Ranije smo čitali iz Ouspenskyevog "Tertium Organuma" o percepcijama, da li je to bilo točno opisivanje stanja naše svijesti i stanja percepcije 2. denziteta?

O: Da.

Dopustite da još jednom primijetim da izgleda da je matematičko izražavanje dimenzija više u skladu

sa onim što Kasiopejci opisuju kao denzitete, dok je izraz „alternativne realnosti“ više u skladu sa popularnim shvaćanjima dimenzija. Sigurno je da ovdje postoji mnogo zabuna ipogrešnog razumijevanja, među mnogo New Age gurua u odnosu na ovaj subjekt. A tužna je stvar da oni upotrebljavaju riječi bez imalo razumijevanja matematičke preciznosti i dubljeg značenja, i mnogi ljudi su bili hranjeni porcijom meda sa ovom „salatama od riječi“. U isto vrijeme ima mnogo onih koji imaju razumijevanje, ali nemaju pravi riječnik da ga izraze, i tako je konflikt između inspirirane percepcije i znanosti beskonačan.

Tijekom i poslije razdoblja dubokih promjena u mom životu, moram priznati da sam zaista bila prilično ljuta na Kasiopejce. Mislim, bili su tu, navodno svjetlosna bića 6-og denziteta, koja su bila čavrljala sa nama neko vrijeme, koja su me mogla savjetovati na način koji bi spriječio bol i patnju ili strašne i grozne događaje, i sve što sam proživjela od trenutka kada sam počela primjenjivati njihove sugestije u praksi, te nesmanjene napade na moju psihu, moju osobnost, čak i obitelj. Jedne sam se noći njima požalila:

11.01.1996.

P: Pisala sam MNOGIM ljudima u vezi objavljivanja... kad ću naći ono što tražim? Zaprepaštenu sam koliko ljudi želi pročitati taj materijal poslije toga kad sam poslala te izvode.

O: Zar ti nismo rekli, zar ti nismo savjetovali za umreženje??!??

P: Naravno...

O: I što si učinila?

P: Pa, napravila sam to čim sam mogla...

O: I što se desilo?

P: Lizziji su pokušali ubiti me! (smjeh)

O: Lizardske Sile, tj., OPS, napadale su te još od prvog dana. Mi smo te savjetovali samo kroz godinu i pol, kao što vi mjerite vrijeme.

P: Situacija je takva da mi nedostaje snage kod rada protiv tih konstantnih terora i suprotstavljanju. Možete li mi reći da li ću ikad imati neki mir u umu da bi mogla nastaviti funkcionirati?

O: Moramo li?

I jesu... na mnoge suptilne načine. Jedini problem bio je što to nikad nije bilo točno određeno. Bilo je to kao da vam kažu da postoji blago u labirintu koje ćete trebati pronaći, a onda vas stave u labirint vezanih očiju. Naravno, Kasiopejci su bili ondje i na neki način šaptali: „približavaš se toplijem! Opa, hladno... hladnije... LEEDENO hladno...! OK, da... postaje toplige... toplige... vruće, vruće!“. Ali, bio je to nekako suludi način života. U to vrijeme nisam shvaćala da su me podučavali da prepoznajem stvari na način i na nivou koji je rijetko dostupan čak i onima koji su provode svoje živote u oblastima metafizike i paranormalnog. Bila sam samo frustrirana i bijesna kao dijete koje se mučilo sa matematikom, ne shvaćajući kako će vrijedne postati te praktične vježbe.

Bio je to proces koji je izgledao da će trajati vječno. Nekoliko je mjeseci prošlo bez sesija jer sam jop bila ili sepresivna ili pre umorna da učinim taj napor. Kada smo napokon napravili još jednu sesiju, opet sam se požalila:

01.06.1996.

P: Nekoliko je ljudi naciljalo me, i sve od kad smo počeli s ovim projektom kanaliziranja i sve te strašne stvari koje mi se dešavaju u životu. Moj život je prava klaonica!

O: "Strašno" je subjektivno.

P: Rekla bih da su stvari koje su mi se desile, kolaps mog braka, stvari koje su se desile mojoj djeci, da su prilično strašne, subjektivno ili ne!

O: Prije nego što se te promjene počnu manifestirati, bila si dublje u "smrtonosnoj iluziji" nego što si sada. Hitnost je, prema svojoj prirodi, neugodna. Ali, to te ojačalo i još će te ojačati, obećajemo!!!!!!

P: Ovo je teško vrijeme kad sve pokušavam i suočavam se.

O: A tu je i drugo i bit će drugih, ali to ne znači da ćeš lako biti nagrađena. Ti si na putu sudbine i tu nema povratka.

U misaonom okviru u kojem sam bila, zvučala sam zlosutno! Nisam imala entuzijazma za išta, i bila sam u neprekidnom stanju psihičkih kriza iz jednog oboljenja u drugo. No, tijekom razdoblja bolesti ili umora i depresije, počela sam dokono listati kroz stranice knjige o učenjima Muhyi al-Din Muhammad ibn 'Ali ibn al-'Arabi-ja koja je nekoliko godina stajala neotvorena na polici. Kako sam počinjala čitati dijelove, bila sam zapanjena sličnošću učenja sa onime što su Kasiopejci bili rekli. Također sam bila prilično uzbudjena što sam pronašla da iste stvari od kojih sam patila nisu neobične za nekoga koji se pripremao za neku vrst „skidanja vela sa očiju.“ To mi je dalo srčanosti da odlučim za sljedeću sesiju pri kojoj se zbila sljedeća konverzacija:

15.06.1996.

P: Kao što znate, proučavala sam Sufi učenja i otkrila sam mnogo istih stvari u tim Sufi "uklanjanjima vela" i u ovome što dobivamo iz ovog izvora, utoliko da sam podosta zaprepaštena, u najmanju ruku. Dakle, moje pitanje jest: može li ono što radimo ovdje biti smatrano kao "uklanjanje vela", kako oni to zovu, koje je u toku, i povećava se?

O: Da.

P: Sad, iz onog što čitam, u procesu skidanja vela, na izvjesnim točkama, kad se baza znanja uspješno proširi, unutrašnji velovi se počinju odstranjavati. Da li je to dio od sadašnjeg procesa?

O: Možda.

P: Tokom nekoliko zadnjih godina, moj doživljaj je bio taj da kad god se desi neko povećanje znanja, što je nekako ciklički - idem kroz depresiju prije nego što to mogu asimilirati - i to je poput unutrašnje transformacije s jednog nivoa na drugi. Ima li nešto što mi možemo učiniti, i ako je tako to poželjno,

da povećamo ili da olakšamo ovaj proces nekako?

O: To je prirodan proces, neka ide tako.

P: Jedna od stvari koju je Al-Arabi napisao o ontološkom nivou bića su koncentrične kružnice, takoreći, stanja bića. I svako stanje samo definira odnose. Na svakom idućem nivou vi ste bliže direktnoj vezi sa gradivom. To točno objašnjava 7 denziteta koje ste vi opisali nama. On također govori o "zračenju prema van" i "kretanju prema unutra" u odnosu na znanje. Moja misao je da izvjesna bića, kao npr. OPS 4. denziteta i druga OPS bića 3. denziteta, koja misle da ona kreiraju situaciju gdje će ona imati koristi i moći za sebe, ali mogu, u stvari, biti dio "zračenja prema van" ili disperzije u znanju. Da li je to korektna percepcija?

O: Blizu.

P: Al-Arabi kaže, a to odjekuje i od vas, da možemo ostati u iluziji gdje jesu, možemo se kretati prema nazad ili naprijed. Da li je to djelomično, da koji god smjer izaberete, da je to funkcija vaše pozicije na kružnici?

O: To je kompleksnije od toga.

P: Pa, sigurna sam u to. Al-Arabi prikazuje vrlo kompleksnu analizu i vjerojatno nije znao to sve niti... Nije bitno, to skoro reflektira riječ po riječ ono što ste nam vi dali kroz ovaj izvor.

O: Sad, učite, čitajte, istražite sve što možete o nestabilnim gravitacijskim valovima.

P: Dobro. Nestabilni gravitacijski valovi. Vidjet ću što mogu naći. Ima li još nešto o tome?

O: Meditirajte također!

P: Da. Pa, govorili su nam da meditiramo. Da li si meditirao, Frank? F: Ne baš u zadnje vrijeme.

O: Mislili smo na tebe, Laura, da meditiraš o nestabilnim gravitacijskim valovima kao dio istraživanja. Nestabilni gravitacijski valovi otključavaju zasad neznane tajne kvantne fizike da se dobije čista slika.

P: Izgleda da je gravitacija svojstvo materije. Da li je to točno?

O: I antimaterije!

P: Da li je gravitacija koja je svojstvo antimaterije "antigravitacija"? Ili samo gravitacija na drugoj strani, takoreći?

O: Vezivo. Gravitacija povezuje sve što je fizikalno sa svime što je eteričko kroz nestabilne gravitacijske valove!!!

P: Da li je antimaterija eteričko postojanje?

O: Prijelaz k eteričkom postojanju.

P: Da li su nestabilni gravitacijski valovi... ne, čekajte... da li nestabilni gravitacijski valovi potječu iz

7. denziteta?

O: S kraja na kraj (skroz naskroz). Nema točke iz koje proizlaze.

P: Dakle, oni su svojstva ili atributi egzistencije materije i veza materije prema eteričkom planu?

O: Poput toga, ali oni su svojstvo antimaterije, također!

P: Dakle, kroz nestabilne gravitacijske valove vi možete pristupiti drugim denzitetima?

O: Svemu.

P: Možete li ih generirati mehanički?

O: Generiranje je u stvari prikupljanje i širenje (disperzija).

P: Dobro, koja vrsta naprave bi sakupljala i širila gravitacijske valove? Da li to spirale rade?

O: Na neki način prema tome. Kad napišete "Noah", gdje ste smjestili gravitaciju?

P: Mislila sam da je gravitacija indikator potrošnje elektriciteta; da je gravitacija nusprodukt neprestanog toka električne energije...

O: Gravitacija nije nusprodukt! Ona je centralni sastavni dio svih egzistencija!

P: Procjenjivala sam električni tok i potrošnju... i mislila sam da je elektricitet dokaz neke vrste svijesti i da je gravitacija dokaz da je planet ima, da je živ...

O: Rekli smo ti prije da su planeti i zvijezde prozori. I gdje ona ide?

P: Pa, gdje ide gravitacija. Sunce je prozor. Čak i naš planet mora biti prozor!

O: Ti ga imaš, također!! Gravitacija je sve što postoji.

P: Da li svjetlo proističe iz gravitacije?

O: Ne.

P: Što je svjetlo?

O: Gravitacija. Gravitacija je Bog.

P: Ali, mislila sam da je Bog svjetlost.

O: Ako je gravitacija sve, nije li onda to? Svjetlo je energetski izraz generiran od strane gravitacije. Molimo imenuj nešto što nije gravitacija.

P: Pa, ako je gravitacija sve, nema ničeg što nije gravitacija. Fino. Što je apsolutno ništavilo?

O: Samo misao.

P: Dakle, nema takve stvari kao što je ne-postojanje?

O: Ima.

P: Da li misli stvaraju gravitaciju?

O: Da.

P: Da li zvuk stvara gravitaciju?

O: Da.

P: Može li zvuk manipulirati gravitacijom?

O: Može.

P: Može li se to postići ljudskim glasom?

O: Da.

P: Može li se to izvesti tonovima, ili pomoću snage kroz misli?

O: Oboje. Gravitacijom se manipulira zvukom kad misao manipulirana gravitacijom izabere proizvesti zvuk koji manipulira gravitacijom.

P: Sad, da li se momak koji je sagradio Koralni dvorac (Coral Castle, prim. prev.) okretao u svojem sjedalu iz aviona dok je razmišljao i stavljao svoju manipulaciju na mjesto?

O: Ne. On se okretao kad je gravitacija izabrala da manipulira njime da se okreće da bi manipulirao gravitacijom.

P: Da li gravitacija ima svijest?

O: Da.

P: Da li je ikad moguće za pojedinca da inapravi izbor, ili JE gravitacija ta koju on izabire?

O: Gravitacija koja je bila unutar njega bila je sva gravitacija koja postoji.

P: Pa, mislila sam da su Sufiji bili teški! F: Pa to je vjerojatno radi tvojih istraživanja koja su otvorila ta vrata. L: Jako dobro! Što sam napravila! Dobro. Zbunjena sam.

O: Ne, nisi.

P: Onda, recimo jednostavno to ovako: ja sam opijena i preopteretila se.

O: Opijkenost je zabavna!

P: Pa nagadам da ako ће išta od ovog biti nama značajno, onda ћemo zasigurno saznati detalje kako ћemo i trebati usput.

O: Koliko puta ti to moramo reći?!? Cjelokupna suma svih egzistencija postoji unutar svakog od vas i obratno.

P: Onda što je objašnjenje za "mnogobrojnost" koju mi vidimo?

O: Percepcija 3. denziteta.

P: Dakle, cjelokupni univerzum je unutar mene... dobro, to je... razumijem. Dovoljno čudno, ali razumijem. Problem je pristupa tome, kidanju velova.

O: To je zabavan dio.

P: Dakle, momak koji je sagradio Koralni Dvorac bio je sposoban da pristupi ovome. Neprestano ili sa prekidima?

O: Djelomično.

P: Prema onome kako ja to razumijem, kod brzine svjetla nema mase, niti vremena i nema gravitacije. Kako to može biti?

O: Nema mase, nema vremena, ali da, ima gravitacije.

P: Foton ima gravitaciju?

O: Gravitacija premašuje brzinu svjetlosti.

P: Gravitacijski valovi su brži od svjetlosti?

O: Da.

P: Što bi moglo učiniti gravitacijski val nestabilnim?

O: Korištenje.

P: Osjećam se da zbilja promašujem glavnu smisao ovdje...

O: Promašuješ, ali ti ju jedino možeš naći svojim vlastitim tempom. I na to, laku noć.

U to vrijeme, svi oni koji su mislili, s vremena na vrijeme, da sam ja malo spora na shvaćanju, u to su se i uvjerili! Istina je da sam pročitala i proučavala mnoge godine da bi otkrila tajne našeg postojanja u ovom svijetu, i jednom sam mislila kako se prilično dobro, za jednu neprofesionalku, snalazim u svemu tome. Sada je sve to jednostavno palo u vodu, i bila sam natrag u prvom razredu, ili je tako izgledalo. A u ovoj školi očito nisam bila najbistriji učenik!

Nestabilni gravitacijski valovi otključavaju još nepoznate tajne kvantne fizike.

Gravitacija je izgleda svojstvo materije i antimaterije. Antimaterija je prolaz ili hodnik prema eteričnom postojanju? Gravitacija povezuje sve što je fizičko sa svime što je eteričko kroz nestabilne gravitacijske valove.!!!

Iako, kroz nestabilne gravitacijske valove možete pristupiti ne samo denzitetima, nego svemu.

Mehaničko „generiranje“ gravitacijskih valova zapravo predstavlja skupljanje i širenje gravitacijskih valova.

Gravitacija je središnji sastojak cjelokupnog postojanja. I vi ju imate također !!

Misli stvaraju gravitaciju. Vezano s tim, stvaraju je i znanje i svjesnost. Sjećamo se, naravno, da su znanje i svjesnost „ključevi“ za formiranje kanala, i mislimo da je „kanal“ (conduit) Okomiti realitet ili nešto slično Riemannovom Rezu, ili crvotočina.

Neznam da li vi, čitatelji, mislite ono što ja mislim o svemu tome, ali držite ovo iznad u mislima kako budemo nastavili sa pokušajima da otkrijemo prirodu VALA i kako je najbolje biti pripremljen za interakciju sa njim u našu korist.

Preveo: Equilibrium 2008.